

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljan pisma.

Ne frankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Bokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

TELEFON št. 201.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2-50.

Upravništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četverstolpne peti vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

St. 37.

V Gorici, v torek dne 7. maja 1912.

Leto XIII.

Katera kronovina ima najvišje doklade?

Ko pridejo naši zastopniki v tej ali drugi zadevi na Dunaj in naglašajo neznane doklade na neposredne davke, katere mora naše ljudstvo plačevati, se jim dunajski gospodje v obraz smejejo. Pri posvetovanjih za saniranje deželnih financ, ki so se vže opetovano vršila, čuješ redno: »Srečna goriška dežela, katera ima le 20 odstotne doklade na realni in 30 odstotne na obrtni davek, nobena druga dežela nima nižjih doklad.«

Od druge strani čitamo v nasprotnih listih posebno ob času volitev grozne članke, kako se slabo gospodari v deželni hiši in kake neizmerne doklade mora prenašati naša kronovina.

Kdo ima prav?

Res je, da ima naš deželni avtonomni zastop najnižje doklade na izravne davke; a vkljub temu je res, da deželani plačujejo najvišje doklade na neposredne in posredne davščine. Kako to? — To izvira od tod, ker deželna uprava ne oskrbuje vseh onih deželni zadev, za katere skrbijo deželne uprave drugih kronovin. Naš deželni avtonomni zastop ne pozna deželni cest, deželnega šolskega zalog in bolniških stroškov. In ravno to so glavni činitelji, ki povzročujejo drugod in pri nas največ stroškov.

Ni pa res, da sta deželni odbor in deželna uprava sploh v zadnjih letih slabo gospodarila; nasprotno je res, da sta delala pri teh nizkih dokladah na izravne davke za deželni zalog prave čudeže. Naj števila govoré: Leta 1899 se je izdalo za poljedelstvo 42.200 K, leta 1911 pa 227.000 K; za šolstvo leta 1899 je bilo izdanih 33.300 K, leta 1911 pa 598.400 K; za javna dela l. 1899 izdanih 300 K, leta 1911 pa 233.380 K; različnih stroškov je bilo leta 1899 . . . 2.400 K, leta 1911 pa 151.000 K (med temi podpore korporacijam itd.). A vkljub

temu je bil deželni zalog do l. 1910 aktiven. Če je potem postal pasiven, ko je deželni zbor dovolil stotisočake kron podpore za nujna in potrebna dela, ni nobeno čudo. A te podpore so bile zelo potrebne.

Druge kronovine napredujejo jako hitro, a so vse zadolžene; ako nočemo zaostajati za drugimi, moramo tudi mi ugrizniti v to kislno jabelko.

To le mimogrede.

Sedaj vrnimo se k prvotni nalogi in dokažimo, da so res pri nas doklade najvišje.

Deželne uprave v drugih kronovinah krijejo stroške za deželni zalog, za ljudsko šolstvo, za ceste in večinoma tudi za revne bolnike.

Pri nas rabimo za deželni zalog 22, za bolniške stroške 18, za ljudsko šolstvo 109 in za ceste (skladovne) 39½, to je torej 188 in pol odstotkov; a za ljudsko šolstvo plačujejo okr. š. zalogi, za ceste okr. cestni zalogi in bolniške stroške pa občine.

Moravska nalaga za dež. zalog 57% na realni in 63% na osebni davek, 12% za šolstvo in 47% za ceste; ima torej doklad na neposredne davke 116%, oziroma 122%.

Za Moravsko pride Bukovina, ki ima 114% doklad na vse izravne davke, in sicer za dež. zalog 46, za šole 50 in za ceste 18%.

Galicija ima v različnih okrajih različne doklade, ki varijirajo med 88% in 99%. Nižje Avstrijska ima 76, Koroška 75, Šlezija 69% na realni in 76% na osebni davek. Dalmacija ima 67, Češka 65, Solnograška 65, Štajerska 57, Istra 53—63, Gor. Avstrijska 50, Kranjska 49 in Predarelska dežela 25 oziroma 45% doklad.

Povprek znašajo torej doklade na izravne davke za one potrebščine, ki so drugod v oskrbi deželni uprav, pri nas za 100% več nego drugod.

Doklade od užitnine znašajo pri nas 120%, v Bukovini in Galiciji pa 30%, na Koroškem 120%, v Dalmaciji 125%,

na Štajerskem in Solnograškem 10%, v Istri 115%, na Kranjskem 40%, drugod — nič.

Najvišje naklade od piva ima Galicija (8 K od hl.), potem po 4 K Goriška, Bukovina, Koroška, Dalmacija, Kranjska in Predarelska, — druge manj.

Še bolj kričeče razmerje bi se nam pokazalo, ako bi jemali v poštev še druge doklade, kakor občinske, za kupčijsko zbornico, cerkvene odbore itd.; toda vže ti podatki kažejo dovolj jasno, v katerih vodah pluje ladija finančnih in dokladnih razmer v pokneženi grofovi- ni goriški in gradiščanski.

Marsikdo bo mislil, da je vse to jedikovanje brez pomena. Toda temu ni tako. V kratkem se bodo nadaljevala pogajanja za saniranje deželni financ in tedaj je potrebno, da je dež. odbor in da so državni poslanci oboroženi, da lahko povzdignejo svoj glas v prilog naši deželi in našemu ljudstvu. In tudi v tem oziru je storil dež. odbor svojo dolžnost, on je pripravljen.

Resna beseda.

Za letošnjo Veliko noč je naročil ljudomil gospodar v Gorici svojim delavcem sveže morske ribe iz Hamburga na Nemškem. Bile so izvrstne, prave blago najboljše kakovosti. Ljudje so se kar trgali zanje. Vsakdo je obžaloval, ako jih ni mogel dobiti več, kakor se mu jih je odmerilo. O ceni se govori, da ni znašala niti cele krone za kilogram. V Gorici se je to dogodilo, v Gorici, ki je oddaljena od morja dobrih par korakov. Ali ne bi bilo mogoče preskrbeti revnim slojem iz našega domačega morja cene hrane?

Naše mestno starešinstvo ima vendar dolžnost skrbeti za blagor vseh tudi najrevnejših slojev mestnega prebivalstva. Velika draginja tlači vse, treba je skorajšne odpomoči. Vsi mestni dohodniki morali bi danes služiti v to, da se ustanove za prebivalstvo kolikor mo-

goče ugodne razmere na trgu z živili in pri njihovih cenah. Različne naprave, ki služijo v udobnost in razveseljevanje nekaterih privilegiranih slojev bi se pač ne smele vzdrževati iz javnih sredstev. Vse podpore, vsi izdatki, ki niso namenjeni naravnost v neposredno korist celokupnega domačega prebivalstva, bi se morali vstaviti vsaj tako dolgo, dokler se ne doseže ravnotežje v sedaj šepajočem mestnem proračunu. In kaj nam preti danes? V mestnem gospodarstvu imamo velikansk primanjkljaj. Numeravani davek na najemnine je sicer padel sedaj v vodo vsled silnega odpora prizadetega prebivalstva. Pod njegovim vplivom so pa stanarine vendar le porastle. Naši meščani naj prično resno razmotrivati, ako bi se dalo od pomoči tem kričečim razmeram. Poprijeti se bo treba gesla: Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal.

Dopisi.

Iz Vrtojbe. Tombolo smo dobili v nedeljo, pa ne od »Kolesarskega društva«, marveč potom dežja. V Vrtojbi sadi- mo precej zgodnjega graha za prodajo, ki je namenjen vsako leto plačati dolg kmeta v štacuni, kjer je dobil živež čez zimo. Če se obnese grah, je potem krompir prost tega plačevanja in se porabi skupiček istega za bolj debele opravke. Grah občuti hitro sušo, zato je nedeljski dež dobil skoro v zadnjih zdihljajih in ga rešil. Tako je ta dež samo v Vrtojbo prinesel nad 10.000 kron, kar da več kot tombola »Kolesarskega društva«. Sedaj vidimo, kako je ubogi kmet odvisen od vremena. Pa kričijo naši socialisti ob vsakih volitvah: Kmet je tudi delavec, oba sva trpina, skupaj se moramo bojevati. Mi pa pravimo: Ne! To je sleparija in laž. Kmet in delavec ne spadata nikoli skupaj, ker delavec dobi vsako soboto denar za svoje delo in za kratko delo. Kmet pa dela in dela in ni gotov plačila.

Socialni demokrat.

Češki: J. Ježek.

(Dalie.)

Ko je Barba z otroki pokleknila in molila, je ležal Kremlička tiho na postelji in je zamišljeno gledal pred se. — Zdaj je premišljeval, kdo bi mogli biti ti neznani dobrotniki in zlasti kdo je poslal zdravnika k njemu. Morda delajo vse to natihoma bratje socialisti. Ali zakaj se niti eden ne prikaže k njemu? Dalje mu ni šlo nikakor v glavo, kar je pripovedovala ta prosta neizobražena služkinja. Saj ni govorila samo tako tje v dan. Za časek je šepetal zopet kos »Očenaša« ali »Zdrave Marije« z molečimi, ali ni mogel dokončati ž njimi; misel za mislijo se mu je podila po glavi. Zdaj pa zdaj so se mu vsiljevali v glavo spomini iz mladosti, kako je — sedel na materinem kolenu ali klečal pred križem, visečim na zidu, sklepal roki k nebu in goreče molil; tu zopet, kako je hodil z materjo v cerkev, k jaslicam, k Božjemu grobu in kako mu je bilo tedaj dobro v srcu.

Pa danes?

Pozabil je skoro moliti in cerkve se ogiba!

Spomnil se je, kako je bil izgubil očeta in je rajna mati s pomagalcem in učencem vodila očetovo rokodelstvo,

tu in tam poslužila gospodo, jim prala in likala, in tako večkrat z velikim trudom spravljala skup življenske potrebščine za se in svoja dva otroka. In ko nekoč ni bilo dela ali zaslužka, kako je pribežala z otrokoma k molitvi, da bi jim Oni nad zvezdami vzbudil plemenite dobrotnike.

»Ali je res nad zvezdami neko višje bitje?« je govoril Kremlička sam seboj.

»Naši predstojniki in vodje se sicer temu na glas smejejo in proglašajo vse za laž in goljufijo, ali, kolikor pametim, nismo prosili kot otroci z rajno materjo nikdar dolgo zastoj. Nepričakovano je prišlo delo v delavnico, in stiska je bila proč. A danes nismo niti prosili, in vendar je prišla pomoč. Zares, to se mi zdi kakor v pravljici.« Tako in enako je modroval bolni mojster v duhu.

Ko je bila Barica pomolila z otroki, poizvedoval je Kremlička od nje, kdo se prav za prav ti neznani dobrotniki; ali nič ni izvedel. Služkinja je sicer slutila, da ima tu roko g. dekan, ali ker je obljubila molčati, ni izgovorila niti te svoje slutnje na glas.

Zvečer je prinesla služkinja gosp. Pavlove v košku večerjo: za mojstra kos praženega mesa s krompirjem in kruhom a za ostale lonček juhe in večji kos kruha. Potem je vzela iz zastora še obleko za oba otroka in obleko in zastor

za Barico. To je bilo zadosti in gledanja! Kremlička je pozvedoval od služkinje, kdo pošilja te reči, ali jih plača; ali ona je rekla, da ve le to, da izhaja vse od dobrotnikov, ki nočejo biti imenovani, in na koncu dostavi, da hodi s takimi pošiljatkami dovolj pogosto po mestu, zlasti po zimi.

»Prosim vas,« pozvedoval je dalje mojster Kremlička, ali ni to morda od nekega društva? Morda od tukajšnjih socialnih demokratov? Zagotavljam vas, da ne izdam niti besedice od tega, kar mi tajno poveste.«

»I, kaj vam pride na um, mojster,« odvrne služkinja, »ali ste že slišali, da bi socialisti komu kaj dali? — Dragi gospod, ti le jemljejo, in kar naberejo zapijejo sami ali njih predstojniki in voditelji. To je lepa družba! Naša gospa pravi: kdor se k njim pridruži, da je izgubljen za ta svet in za večnost.«

»Kaj pa, ali je kaka večnost« zamrmra Kremlička.

»Nu, menda vendar ne mislite, mojster, da boste večno na svetu?«

»Tega bi niti ne hotel. Ali po smrti je vsega konec.«

»Da, pri psih in mačkah in drugih živalih, ali pri človeku ne; saj imamo vendar neumrljivo dušo!«

»O tem zelo dvomim, jaz dozdam niti ene nesmrtno duše nisem videl, in kar ne vidim, v to ne verujem, da je.

»Čujte, g. mojster ali imate zdrav razum?«

»Makari da bi ga ne imel!«

»Ali glejte, jaz ga dozdam še nisem videla in dvomim zelo o tem, da ga imate. Zdi se mi, da se vam res blede v glavi. Ali jaz tu klepečem; doma pa me čaka polno dela« reče ter se napravlja na odhod.

»Prosim, prosim, samo še eno besedo« reče mojster Kremlička; »ali ne veste, kako dolgo boste hodili k nam?«

»Tega res ne vem; slišala sem pa v kuhinji, da je rekla gospa kuharici, naj se vas spomni vsak dan v čim nekako 14 dni, dokler ne boste zdravi in sposobni za delo. Ali zdaj pa moram iti. Gospod Bog vam daj lahko noč!«

»Gospod daj to!«

»Tedaj kakih štirinajst dni, dokler ne bom zdrav in sposoben za delo, hočejo nas živiti neznani dobrotniki.« Umoval je spet Kremlička sam za se. »Ali kako bo pa potem? Kako preživim sebe in otroka?« vzdihne globoko poluglasno.

»Kako?« reče Barba, »kako drugače, nego z delom. Spet boste delali, kakor ste delali prej, in služili živež, kakor delajo to drugi gg. mojstri.«

Delavec-socialist tudi po večini zaničuje vero in taji Boga, to lahko stori ker plačilo za njega delo je gotov denar. Kmetu je pa drugače; grozi mu deževje, suša, slana toča itd. Groze mu vremenske nezgode, da odvzamejo denar za njega delo, tako j siljen se obračati na nebo in zdihovati k Bogu. Torej naš kmet ne more tak biti kot socialni demokrat, kakor hočejo naši lažisocialisti.

Politični pregled.

Državni zbor.

V današnji seji poslanske zbornice se nadaljuje razprava o hišnonajemniškem davku. Jutri pa pride, kakor poroča »Zeit« na dnevni red drugo čitanje službene pragmatike za državne uslužbenice. Prih. dni pa se bodo začela med strankami pogajanja, da bi se rešil redni državni proračun mesto šestmesečnega proračunskega privzorijs. To bi se baje dalo zgoditi na ta način, da bi se postopanje zenostavilo in bi odpadli zlasti specialni referati.

Govor dr. Šusteršiča v avstrijski delegaciji.

V petek je imel dr. Šusteršič v avstrijski delegaciji govor, katerega so vsi napeto poslušali. — Najprej se je dr. Šusteršič pečal z govorom ministra za zunanje zadeve Berchtolda. Rekel je, da se da deliti ministrov govor v dva dela, ki se glede logike ostro nasprotujeta. V prvi polovici je minister označil vse tuje države kot naše prijatelje, v drugem delu pa zahteva ojačenje naše armade. Zakaj bi se armada pomnožila, ko nimamo nikakega sovražnika!?

Laško-turška vojska ima nevarnost tudi za nas. Kajti ako Turčija ne privoli v mir, bode Italija najbrže napadla evropsko Turčijo. Potem se vname ogenj na Balkanu, torej tik pred našimi vrati.

Glede bosenskega vprašanja je rekel dr. Šusteršič, da se ima isto čim prej rešiti, bodisi tako ali tako. Bosna sama, kakor je sedaj, ne more ne živeti ne umreti. Zato se mora združiti z drugo deželo. Glede njene lege bi se mogla združiti ali s Hrvaško ali pa s Srbijo. Stvar vlade je, da ukrene tako, da bo monarhiji v korist.

Nato je v primernih besedah ožigosal razmere na Hrvaškem. Rekel je, da je šlo Ogrom većinoma za to, da bi sabor bil sredstvo banu, s katerim naj bi izvrševal ukaze iz Budimpešte. Ker pa to ni več šlo, so poslali v Zagreb komisarija pod raznimi pretvezami.

Tako so se zbalizirali, ki niti ne eksistira, da so najzvestejše ljudstvo, ki je proti svojim sedanjim zatirancem

brnilo pravice krone, oropali svojih pravic.

Ogrski oligarhi hočejo namenoma v dobrem hrvaškem ljudstvu zanetiti sovražstvo zato menda, da bi postavili prestol edino na »zgodovinsko zvestobo« Madjarov. Prestol naj bi postal njihova žoga. Kje je tu, ko gre za najvišje interese dinastije in monarhije, minister zunanjih reči in cesarske hiše?

Grof Berchtold ni imel nobene besede proti krivicam na Hrvaškem. Ustrašil se je ogrskega parlamenta, ki je vsled zastarele volivne pravice eden najmanj vrednih v Evropi.

Grof Berchtold je hvalil tudi Bulgarijo zaradi njenega zadržanja napram hrvaškemu vprašanju. Toda govornik je nato prečital poročilo, ki ga je dobil iz Varne in ki izraža simpatije hrvaškemu narodu.

Konečno je dr. Šusteršič pozivljaj vlado naj ne zamudi v sedanjem ugodnem trenutku rešiti jugoslovanskega vprašanja.

Ministerski predsednik je sicer izgovoril v avstrijski zbornici besede, ki so pomenljive za politični položaj v notranjosti monarhije; toda te besede se morajo spremeniti v dejanja.

Razmere so pa sedaj take, da Jugoslovani ne morejo glasovati za proračunski provizorij.

Proti Poljakom v Prusiji.

V pruskem deželnem zboru je predložena zakonska predloga za ojačenje nemštva na Pruskem, Pomerskem, v Šleziji. Vlada zahteva 100 milijonov mark za naseljevanje Nemcev na poljskih zemljiščih.

Italijansko - turška vojska.

Italijanska flota je v Egejskem morju izkrčala na otoku Rodos nekaj vojaštva, ki je tam ob velikem navdušenju razbeseilo italijansko zastavo.

Domače in razne vesti.

Iz politične službe. Premješčen je iz Gorice v Trst okrajni komisar Evgen Zupančič.

Občni zbor »Slovenskega sirotišča«, ki bode v četrtek, dne 9. t. m. ob 10^{1/2} uri predpoludne, se ne bode vršil, kakor je bilo naznanjeno v posvetovalnici »Centralne posojilnice«, pač pa v prostorih restavracije »Central«.

Kaj je resnica o shodu na Sv. Gori? Po še precejšnji »pavzi« se moramo spet baviti z gospodo okoli laškega lista »Eco del Litorale«. Ta list je v svoji 90. številki z dne 30. aprila poročal netočno o shodu, ki se je obdržaval na Sv. Gori za cerkvijo o priliki romanja koroških in goriških Slovencev dne 28. aprila. Poročevalec lista »L'Eco« je slišal na shodu besede, katerih ni nihče govoril.

Slišal je samo hujskajoče besede, ki so padale na naslov goriških Lahov in laških trgovcev. Te hujskajoče besede je »Eco« poročevalec podtaknil veleč. g. dr. Pavlici, češ, da vendar se ne spodobi hujskati Slovence proti Lahom na Sv. Gori. Po domače rečeno: »Eco« poročevalec je govoril neresnico, ko je to trdil, kajti veleč. g. dr. Pavlica ni govoril teh besed, ni hujskal in ni oznanjeval svete vojske proti Lahom. »Prim. List« št. 18. z dne 2. maja je to tudi že zabilježil in povedal zraven še par bridkih resnic na naslov »Eco«-cev«, ki so po krivici napadli veleč. g. dr. Pavlica. Na osoljeno a pravično reagiranje v »Prim. Listu« št. 18. je »Eco« v toliko »retiriral«, da je rekla v svoji št. 87. z dne 4. maja, da če ni govoril hujskajočega govora na Sv. Gori »ai piedi di Maria« veleč. g. dr. Pavlica, je to storil pa g. Lukežič. Če ni hujskal Peter je to storil Pavel, kaj ne, gospoda okoli lista »Eco«! Slab argument, ki pri resnih ljudeh malo ali nič ne drži. Torej gospodje okoli lista »Eco« so prepričani, da se je na Sv. Gori hujskalo proti Lahom. Imenovanim gospodom bodi povedano, da to ni res in ni res! Nihče ni hujskal, ne veleč. g. dr. Pavlica, ne g. Lukežič. Slednji je res govoril o krivicah, ki se gode Slovincem na Koroškem od strani Nemcev in na Primorskem od strani Lahov. Mart ni to res? Kratijo se nam pravice, ki nam pritičejo po božji in državni postavi. To pa ni še nobeno hujskanje! Govoril je o zatiralcih slovenskega ljudstva, med katere je prištel tudi Lah! Ali ni to res! Ali ne zatirajo Lah! Slovencev v Gorici s tem, da jim ne privoščijo niti slovenske šole na primernem mestu in v primernih prostorih. Gospoda ako se to pove množici tudi »ai piedi di Maria«, ni še greh, ni še hujskanje, kajti resnico se lahko pove povsod in tudi na Sv. Gori.

K shodu S. L. S. v Sovodnjah. »Sodrug« Cotič iz Sovodenj, pod čigar vodstvom so prišli demokrati motit zborovanje S. L. S. dne 28. m. m., na katerem je poročal naš poslanec Fon, se ni dovolj osmešil na shodu, osmešiti se je hotel še v rdeči »Zarji« od minule sobote. Nerodnemu Cotiču bodi povedano: Vstrajamo pri trditvi, da je bilo na shodu okoli 200 oseb. Cotiču ne verujemo nič, ker je na shodu trikrat neresnico govoril, kar je predsednik Lukežič javno konstatiral. Cotiču bodi povedano: Sovodenjcev pristašev S. L. S., je bilo na shodu nad 60 mož volilcev, okoli 15 Rubijcev, 30 Gabrcev in okoli 30 Vrhovcev. Pečana ni bilo nobenega razen enega. Eden glavnih nemirnežev, ki je prišel z demokrati na shod, je zakričal naj se naloži davek tujim delavcem, ki pridejo v našo državo. Demokrati so temu pritrdili, kakor tudi poslanec Fon in predsednik shoda. A poslanec Fon je

ob tej priliki britko potipal demokrate ter rekel, da proti temu davku bi morali biti ravno demokrati, ker bi stem trgali iz ust kruh svojim sodrugom iz drugih držav. Rdeči Cotič je k temu »ocvirku« molčal. Cotič je spravlil v »Zarjo« neka uprašanja, katera da jastavil na poslanca Fona, katerih mi, ki smo bili na shodu, še slišali nismo. Pač pa vemo, da je poslanec Fon med splošnim odobravanjem zafrknil Cotiča na vsa vprašanja, katera je stavil nanj. Cotič se je na shodu osmešil in boljše bi storil, da bi molčal. Kot oblita kokoš je stal osramočen pred zborovalci, ko je predsednik javno konstatiral, da je trikrat govoril neresnico in da če bo še nadalje govoril neresnico, mu ne da več besede. — Sicer je rekel Cotič na shodu, da njemu se dopadajo pametni in trezni socialisti, ne pijanci. Ali ni oblita Cotiča rdečica sramu, ko je to izbleknil! Svodenjci vedo povedati, da se spije v neki kamnoseški delavnici hektolitrov vina, in marsikatera zakonska žena je že preklela dobroznano pivsko delavnico. Pred svojim pragom pometajte in streznite najprej one ljudi, ki so vam najbližji, potem pridite govorit na shod o treznosti.

Dobri namen. Ko je lani ob sklepu šolskega leta »Šolski Dom« priredil veselico, je »Novi čas« okregal osobje učiteljstva, ki je priredilo veselico, tako-le: »Mislimo, da bi čislano osobje učiteljstva, ki je imelo to prireditve v rokah, pač moralo vedeti, kaj je za našo mladino, ki je že žalibog nagnjena k plesu, vzgojevalnega kaj ne! Sicer pa nismo še Slovenci tako zelo »napredovali«, da bi celo na katoliških zavodih imeli neke »plesne šole«. Na drugi strani je pa tudi žalostno to dejstvo, da zastopa katoliški zavod ravno to stališče, katero vsi katoliški časniki na Goriškem najodločneje zavračajo s tem, da pišejo skoro v vsaki številki proti plesu in njegovemu pogubnemu vplivu na našo nedolžno mladino. To smo morali opomniti od svoje strani; seveda upamo, da bodo prizadeti krogi videli v tem le naš d o b r i namen.«

Prizadeti krogi so takrat molče sprejeli ljubeznivi opomin in gotovo bodo skrbeli, da ne dajo povoda niti farizejskemu pohujšanju.

Vendar bi radi vedeli, bo-li »Novi Čas« tudi prirediteljem »Zlatoroga« posvetil tak opomin, saj se je tudi takrat na odru vrtela in plesala nedolžna mladina obojega spola. Vsem enako mero!

»Zlatorog«. — Ljudska igra s petjem — v dvorani »Central«. V soboto zvečer in v nedeljo popoldan so predstavljali v »Centralu« diletanti S. K. S. Z. ljudsko igro »Zlatorog«. Igra sama ima marsikatero napako, kar se tiče gledališke tehnike. Čita se morda prijetno, a za oder je treba marsikaj fines,

Knjige „Matice Slovenske“ za l. 1911.

Zbornik, na svetlo daje »Mat. Slov.« XIII. zvezek. Uredil dr. Fr. Ilešič.

Lanski »Zbornik« je zopet dobil na zunaj staro lice, ima namreč kot po starem krajše različne razprave, med tem ko smo sedaj par let dobivali »Zbornike« z enotno vsebino. — Prvi članek »Spomini na Francoze« je izpod peresa znaneega zgodovinarja dr. Josipa Grudna. Sicer pravzaprav on sam teh spominov ni spisal, ampak le redakcija in zadnja pila sta njegovi. Marsikaj zanimivega se čita v teh spominih iz one burne dobe, ko je sledila vojska za vojsko, vlada za vlado. Sicer se pritožuje pisatelj, da manjka ravno z Goriškega dosti podatkov, kar Primorec res tudi občuti. Sicer ne vem, ali se je kaj prida med ljudstvom še do danes ohranilo, kajti trije rodovi so že šli od takrat v krtovo deželo. Najzanimivejše stvari se pripovedujejo seveda na Goriškem o bovških in predilskih bojih, o francoskih napa-

dih, o junaštvu stotnika Hermanna in o nekem izdajalskem pastirju, ki je Francoze pripeljal Avstrijcem za hrbet. — Zanimivi so podatki o znanem Črnem grabnu na Gorenjskem, kjer se godi tudi Jurčičeva povest »Rokovnjači«. — O tistem vojaku, ki ima spomenik pri cerkvi v Logu na Vipavskem, pa nisem našel nikake opazke; ravno tako je znanih dosti »francoskih« poti po Primorskem, koder so bežali Francoze pred »našimi«. Tu pa tam se je seveda zgodilo tudi marsikaj humorističnega, kakor n. pr. na Gorenjskem, ko se je dal neki Francoz od Gorenjca zibati in je ta pel: »Vsaka reč le en kaj trpi«, dokler ni Francoza prekucnil iz zibeli. — Drugo razpravo je napisal dr. Kidrič in se glasi: »Korespondenca med Prešernom in Vrazom«. Za širše kroge ima ta študija v primeri s prvo o Francozih dosti manj urednosti. Na str. 44. je sestavljen kronološki red vseh znanih pisem, ki sta si jih pisala ta dva odlična moža svoje dobe. Rezultat vsega razmotrivanja je, da vidimo, kako se je razvilo razmerje med Prešernom in Vrazom in kako sta se potem ločila eden kot Ilirec drugi kot Kranjec, tako da je Prešeren spustil na

Vraza v »Poeziji« sršena o »narobe Katonu«. — Dr. Ilešič dela tudi v najnovejši svoji študiji na polju ilirizma in na polju našega prepoda. Napisal je tri take »prispevke«, katerih tretji o »Natečaju za stolicu slov. jezika v Gradcu l. 1834.« je splošno najbolj zanimiv. Kako so sodili Štajerci o Kranjcih, se vidi iz pisma, ki ga je pisal Jančičar Ant. Serf v Gradec nekemu Marku Glaserju; v tem pismu pravi, da se bo brzkone oglašilo dosti prosilcev za to mesto, tudi tujcev »Ausländer«, katerih bi pa ne bilo mogoče porabiti. Kranjec ne more zvezati slovenščine (= windisch t. j. štajersko), hrvaščine itd. s kranjščino. — Slovenec (= Wende) pa zna in razume vse te dialekte. Ti »Slovenci« — ki so vse znali — so bili seveda Štajerci. — Najdaljši članek in po mojem mnenju dosti predolg je »O koleri na Kranjskem«, katerega ni napisal ne zgodovinar ne zdravnik, ampak prof. grškega in latinskega jezika Franc Kobač. Sicer delo v celoti ni nič izvirnega, ampak le kompilacija in vidi se, da je hotel pisatelj vso stvar prav kupčijsko raztegniti na dolgo in široko, ker to seveda tudi več nese. Znanstvenosti ni od

avtorja niti zahtevati, ker se pač zdravilstva ni učil. Skoro cela polovica tega spisa ne govori o koleri na Kranjskem, ampak o koleri sploh, o njenih početkih, o prvih znanstvenih podatkih o njenem bistvu in nastanku, katere nam je podal dokaj pozno šele dr. Koch. Prvič so pričakovali koleri na Kranjskem l. 1831. in zastražili z vojaki vse meje, posebno proti Hrvaškemu. A to leto kolere ni bilo, prišla pa je l. 1836 in sicer so jo zanesli kot pozneje navadno vsakokrat vojaki, ki so prišli iz Italije. Potem smo jo imeli l. 1849 in zelo hudo l. 1855, ko so ljudje kar cepali po cestah kot n. pr. v Župah pri Šturjah, kjer je šel duhovnik obhajati po noči neko bolno žensko. Pred njim je stopal krepek fant in svetil; kar naenkrat je cepnil mrtev na tla in še tisto noč je umrl tudi duhovnik. Ljudstvo si je pomagalo kot je znalo, a kaj ko pa ni nikdo niti vedel, kaj je pravzaprav kolera. Močno nas je ta grozna morilka obiskala še leta 1866 in 1886. Na podrobnih noticah je Kobalov spis zanimiv in tudi ljudstvo ga bo gotovo kaj rado čitalo; posebno še starejši, od katerih je marsikdo videl na lastne oči te grozne dogodke. d. b.

ki pridejo na deskah v poštev. Nekaj je režiser bajé tudi črtal, dispozicija je nezadostna, ker nas ne informira dovolj o dejanju, ki se ima izvršiti pred nami. Igralo se je res diletantsko. Dobri so bili Mota, Rikardo in pa krčmarica Marina. Posebno Mota in Rikardo sta jo »pilihila«. Marina ima dober talent za gledišče. Drugi so bili bolj šibki, grof, ki naj bi igral italjanskega zapeljivca, pa je bil naravnost lesen. Divji lovec Špik se razgreva brezpotrebe ob vsaki priliki in v svojem patosu požira besede, da ga ni razumeti. Sploh govore vsi radi pretiho in včasih komaj slišno. V celoti manjka krepke vodilne roke, manjka šolanja in vaje. Ako tega ni, pač ne bo šlo. Sprožili smo že idejo o »Ljudskem odru« in to edino bi imelo smisel. Vso stvar je treba vzeti resno v roke in delati sistematično naprej. Take družbe od danes do jutri ne pomenijo nič. To je naše mnenje in ako hočemo kaj doseči, je treba začeti temeljito. »Ljudski oder« bi gojil sistematično vaje, zbiral in izbral igralce, odbor bi določeval igre, skrbel za oder itd. To je ideja, ki jo je treba izvesti in potem bomo imeli priliko videti dovršene in tudi umetniško zaokrožene predstave.

X.

»Mati svetega veselja« v »Centralu«. V nedeljo dne 12. maja 1912, ob 5. uri popoldne priredi »Kat. del. društvo iz Mirna« v »Centralu« prekrasno dramatično predstavo »Mati svetega veselja«, spisal Silvin Sardenko, pevske točke uglasbil S. Premrl. Igra se je predstavljala že večkrat z najlepšim vspehom v Ljubljani in drugod. Tudi v Mirnu se je igrala v vsestransko zadovoljnost občinstva. V nedeljo torej v Central!

Samomor prostovoljca. V nedeljo ponoči okolo 11. ure se je ustrelil v ulici Leoni blizu krčme »Ai due Leoni« 24letni prostovoljec pri tukajšnjem pešpolku št. 47 Valentin Sbuelz, sin upokojenega gimnazijskega profesorja koperske gimnazije, ki stanuje sedaj na svojem posestvu v Ozeljanu. Samomorilec je bil visokošolec. Vzrok samomora ni znan.

Lovsko in strelsko društvo za gorško priredi v nedeljo dne 12. maja t. l. prvo streljanje v Panovcu. Streljalo se bode na tarčo 300 korakov. Vstop je dovoljen tudi neudom in njih obiteljiem ter izdaja tozadevna pojasnila, kakor tudi izkaznice društveni blagajnik gosp. I. Kerševani Stolni trg. Za mali prigrizek bo preskrbljeno.

Vojaška godba bode imela v četrtek od 7. do 8. ure zvečer prvi letošnji javni koncert na Travniku s sledečim vspehom: 1. Koračnica »Cesarjev klic orožja«. 2. »Eva« valček od Lehár-ja. 3. Uvertura operete »Norma« od Bellini-ja. 4. Velika fantazija iz operete »Herodias« od Massenet-a. 5. Cace-Walk od Pišcaček-a.

Za narodni muzej so darovali: O. Josip Balič, učitelj Vrh Sv. Mihaela 24 dar. 1.) Gutman: Deutsch-Windisches Wörterbuch Celovec l. 1789. 2.) Hedericus, Lexicon Graeco-Latinum et Latinum-Graeco. 3.) Einspieler, Slovenski Prijatelj, Celovec l. 1858. 4.) Urbas dr. E. H. Costa. — Gospod Kazimir Čehovin dijak Branica, 2 knjigi: 1.) Evangelij Listi in Branje. 2.) Novi Testament Ljubljana l. 1814 ter 1 star novec. — Gospod Franc Tavčar dijak v Gorici 1 knjigo: Regelza ali kratko podvuzhenje, Karlovec l. 1828, 5 srebrnih in 1 bakren novec. — Gospod Anton Kodrič Brje 99, 1 knjigo: Bart. Bozzoni: slovar ital.-nemški 1 zv. Milan l. 1793, ter 2 novca. — Gospod Franc Pavletič, kovač Rubije (6. dar) a) 1 cev od puške, b) klešče za vlivati kroglice, c) 1 pečat, d) železno stojalo za ognjišče, e) izrodek kokašjih jajc. — Gospod Troha Srečko učiteljskičnik v Gorici, 10 raznih novcev. — Gospod Domenis Milovan trg. pomočnik v Gorici, 2 novca. — Darila sprejema društveni gospodar g. Rudolf Drufovka, trgovec Gorica, Gosp. ulica 3. — Odbor.

Razglas. Dne 1. maja t. l. ob 10. uri predp. je bilo v deželni hiši petindvaj-

seto srečanje deželnih obveznic izdanih leta 1868.

Izžrebale so se naslednje:

Vrsta A št. 151 za 1000 gl. = 2000 kron.
Vrsta A št. 109 za 1000 gl. = 2000 kron.
Vrsta A št. 116 za 1000 gl. = 2000 kron.
Vrsta A št. 66 za 500 gl. = 1000 kron.
Vrsta B št. 29 za 1000 gl. = 2000 kron.
Vrsta B št. 9 za 500 gl. = 1000 kron.
Vrsta B št. 24 za 500 gl. = 1000 kron.

Deželna blagajna izplača te obveznice dne 1. avgusta t. l. v nominalnih zneskih proti povrnitvi dotičnih obveznic in tistih odrezkov, ki še ne spadajo 1. avgusta t. l.

Vozni red, ki je bil danes teden priložen našemu listu, izkazuje, da odhaja predpoludne en brzovlak iz Gorice na državnem kolodvoru ob 8. uri in 38 min. proti Jesenicam. Ta vlak v resnici odhaja ob 8. uri 58 min. Ta pogrešek ima tudi uradni vozni red, ki ga je sestavilo ravnateljstvo državnih železnic v Beljaku in ki je prilepljen na kolodvorih, javnih uradih itd. Podatki za priloženi vozni red so posneti iz goreomenjenega uradnega voznega reda.

Tramvaj in 1. maj v Pulju. Tramvajski uslužbenci v Pulju niso dne 1. majnika cel dan delali, čeravno jim je ravnateljstvo dovolilo pol prostega dneva. Zato je ravnateljstvo odpustilo iz službe vse uslužbenice ter razpisalo na ta način nastala prosta mesta.

Dediči pokojnega vit. Gorupa pl. Slavinskega so v počastitev spomina pokojnika podarili raznim društvom, družbam in zavodom skupno 60.500 K. Od teh je dobila družba sv. Cirila in Metoda za Istru 5000 K; »Dijački dom« v Pazinu 2000 K in slovensko šolsko društvo v Gorici 1000 K.

Odlikovanje slovenskega skladatelja. Cesar je podelil upravitelju frančiškanske župnije v Ljubljani preč. g. p. Hugolinu Sattnerju vitežki križec Franc Jožefovega reda.

100 kron za »brutto ščavo«. V Trstu je bil pred deželnim sodiščem obsojen neki Henrik Protti na 100 K ali deset dni zavora, ker je psoval uradnika Frana Grudna z »brutto ščavo«.

Promet tujcev na avstrijski rivieri je letos nad vse sijajen. Nad 4000 jih je sedaj samo v Voloskem-Opatiji.

Znižana vstopnina v Postojnsko jamo za romarje. Jadranska komisija opozarja p. t. voditelje vernikov na božja pota, kakor: Loreto, Trsat, Brezje itd., da je pripravljena znižati v slučaju korporativnega poseta, ako se isti pravčasno naznani, vstopnino v jamo za osebo od 5 k na 1 K, da se s tem nudi prilika najširšemu občinstvu ogledati si ta božja čudežna dela v podzemljskem svetu naše slovenske domovine.

V zraku čez Semernik. V nedeljo zjutraj je nadporočnik Nittner, ki je bil pri zrakoplovnem oddelku v Gorici, preplul po zraku v Etrich-ovem monoplanu progo Dunajsko Novo Mesto-Gradec. Polet se mu je popolnoma posrečil. Nadporočnik Nittner je prvi, ki je v vodljivem zrakoplovu letel čez Semernik.

Ponarejeni 20kronski bankovci. — V Sv. Hipolit-u je orožništvo aretiralo na kolodvoru dva trgovska potnika, ki sta na sumu, da sta razpečevalca ponarejenih 20kronskih bankovcev.

Črnogorski kralj Nikita I. je hudo obolel na revmatizmu ter mora ležati v postelji.

K potopu »Titanic-a«. Včeraj je prišel v Trst parnik »Carpathia«, to je oni parnik, ki je bil prvi na kraju velike nesreče na morju v noči na 15. aprila, ko se je potopil največji parnik na svetu »Titanic«. »Carpathia« je bil, ko je dobil brezžično poročilo od »Titanic-a«, da rabi pomoči, oddaljen od kraja nesreče kakih 60 milj. Poveljnik »Carpathia« je koj po prejemu brzoglavke krenil s parnikom proti v brzoglavki označenem mestu. Napel je vse sile, da čim prej pride ponesrečencem na pomoč. »Carpathia«, ki ima srednjo hitrost od 14 do 16 milj na uro, je vozil sedaj tudi

18 milj. Med vožnjo h kraju nesreče se je na parniku mrzlično pripravljalo vse potrebno za vsprejem ponesrečencev. Kakor pripovedujejo častniki »Carpathia« je bilo takrat vreme mirno, a zelo mrzlo. Morje je imelo 0° temperature. Ko se je »Carpathia« približeval nesrečnikom, prihajali so mu že čolni nasproti; v čolnih so bile večinoma ženske in otroci — vsi otrpjeni od mraza in skoro blazni od strahu. Matere so klicale svoje otroke in one, ki jih niso mogle najti, so hotele skočiti v morje. Tako moštvo kot potniki »Carpathia-a« so z veliko požrtvovalnostjo prišli zaresilno delo. Posrečilo se je »Carpathia-u« rešiti 705 oseb, deloma so te prišle s čolni, deloma so še plavali po vodi. Pretresujoči prizori so napravili velikansk utis na očitve, ki so izjavili, da jim ostanejo one ure v živem spominu do konca življenja. »Carpathia« je ostal na kraju nesreče, dokler se niso prepričali, da ni več žive duše v nevarnosti in dokler nista prišla druga dva parnika tja. Kar se je poročalo v začetku o neredih in nasiljih med reševanjem na »Titanic-u« ni resnično, marveč — kakor so izjavili rešenci — je vladal na »Titanicu« popoln red, kar se da že iz tega sklepati, da je večina moštva potopljenega parnika našla smrt v valovju, čeravno bi se bili mogli oni prvi rešiti. Kapitan »Titanic-a« se je, ko je bil parnik že dve tretjini v morju, vrغل v valovje ter tam našel smrt. Do zadnjega trenutka je mirno vodil rešitev potnikov in dajal tozadevna povelja.

Drobfinice.

Duhovnik zaboden. — Včeraj je bil zaboden 40-letni duhovnik Giuseppe Dellavalle iz Monze v kraljevski galeriji v Milanu. Na enkrat se mu približa neznanec in mu zasadi nož v grlu z besedami: Končal si pridigovati nevednežem. Duhovnik se zgrudi in kmalu na to izdahne. Obiskovalci galerije se vržejo na morilca, a ta potegne revolver in rani smrtno dve gospe. Slednjič so ga razorožili in aretirali. Pri zaslišanju je izjavil, da je hotel ubiti duhovnika, ker je duhovnik.

Preselitev exsultana Abdul Hamida iz Soluna v Topsis. »Vossische Zeitung« poroča iz Soluna: Ker se boje, da napadejo Lahi Solun, nameravajo bivšega sultana Abdula Hamida preseliti iz Soluna v Topsis.

Požar v tovarni vžigalic. V Bekes Gyuli na Ogrskem je nastal v tamošnji tovarni vžigalic požar, ki je napravil 200.000 K škode.

Poraz socialnih demokratov v Ameriki. Iz New-Yorka poročajo o porazih socialnih demokratov. Socialnodemokratski sijaj torej ni dolgo trajal. V Milwaukeeju kakor tudi Butteju v Montani in Flintu v Michiganu, ki so bile najponosnejše trdnjave rdečkarjev, so pri volitvah vrgli dosedanje socialnodemokratsko mestno upravo, ki je v svojem dveletnem obstoju jasno pokazala, kaj zmore in kaj ne zmore. Emil Steidel, dosedanj župan v Milwaukeeju, je propadel s celim svojim kabinetom vred pri zopetnih volitvah ter so imele združene meščanske stranke 13.000 do 16.000 glasov večine nad socialnimi demokrati.

Gospodarske vesti.

Da ne bo detelja napenjala govedl, se priporoča naslednje ravnanje:

1. Naj se ne seje same detelje, ampak z njo vred tudi sladke trave (travnato deteljišče), ker tako mešana piča govedi bolj ugaja, in če se je tudi narže v večji meri, ji ne škoduje, je ne napenja tako, kakor sama detelja.

2. Dokler imaš še čisto deteljo, ne pokladaj nikdar detelje same, ampak pomešaj jo s slamo, oziroma napravi iz nje in slame rezanico!

3. Mlajša detelja je manj tečna in bolj nevarna od starejše. Najbolj tečna in najmanj nevarna je detelja, ko se razcveta.

4. Ne pokladaj rosne detelje! Zato ne hodi po deteljo za ranega jutra, ko je še rosna; če pa ne moreš drugače, pazi vsaj, da je ne pustiš nakupičene na vozu, ampak razgrni jo bolj na tanko, da se osuši!

5. Tudi ovence ali celo srčne detelje ne pokladaj nikdar! Takšna začne v vampu vreti in povzroča napenjanje.

6. Po krmljenju z deteljo ne dajaj govedu mnogo vode.

7. posebno pazi na vse povedano spomladi, ko začneš pokladati zeleno pičo! Od kraja naj je v mešanici več suhe krme nego zelene, in še le polagoma zvišaj množino zelene krme!

Mirno lahko spite!

Če ste namočili perilo čez noč s pralnim izvlečkom »Ženska hvala«, izloči se vsa nesnaga sama od sebe, brzo in temeljito. Hitro in lahko se opere perilo potem z milom »Schicht« znamka »Jelen«, da postane bleščeče belo, kajti pralni izvleček »Ženska hvala« in milo »Schicht« belita perilo kakor sonce.

SPOMINJAJTE SE OB VSAKI PRILIKI »ŠOLSKEGA DOMA«!

Velika zaloga dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestriranih itd. Mehanična delavnica. Poliranje z električno gonilno šilo, ter emajliranje dvokoles na plin.

Kolesarjem v korist! Kdor hoče staro dvokolo obnoviti naj ga takoj pošlje emajlirati ki stane K 6, v različnih barvah K 8 pri

BATJEL-U

Gorica, STOLNA ULICA 2-4.

Mehanična delavnica. Prodaja tudi na obroke.

Canike pošlino prosti.

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec v Podgori

na voglu železniškega mosta (na cesti, ki pelje proti Gradškemu)

Trguje tudi z opeko vsake vrste, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa, ima tudi vsake vrste grede, tramove 33 od 3-12 metrov dolge in 3/3 od 3-12 colov debele.

V nobeni škodelici

naj ne manjka
pravega Franckovega kavinega pridačka on
daje kavi slast, moč in lepo barvo. —
Njega kakovost vsebuje: izdatnost, slast-
nost in nizko ceno. **Tovarna v Zagrebu.**

Automobilna zveza

med
Bovcem - Trbižem in obratno

Vozni red:

popoldne	12.30	odh. Bovec	doh. 7.20	zvečer
"	"	" Kluže	"	pop.
"	1.10	" Log	"	6.40
"	1.45	" Strmec	"	6.20
"	2. —	" Predel	"	6.05
"	2.10	" Rabelj	"	5.50
"	—	" Mrzla voda	"	"
"	2.50	doh. Trbiž	odh. 5.10	"

Vožnja stane za vsako postajo 60 v.

Delavci, ki so zaposleni v obeh rudnikih v Rabelju, imajo 50 od sto popusta.

Automobil ima zvezo

s poštanim avtomobilom Sv. Lucija - kolodvor (odh. 7.25), doh. Bovec (ob 10.11) in a) s pošto iz Rabelja (odh. 4.40) Trbiž I. (doh. 5.50), b) s pošto Trbiž 2, (odh. 1.35 — Rabelj (doh. 3.05).

Zveza z vlakom:

odh. Trbiž 3.13 osebni vlak 916 Pontafel-Beljak-Sv. Mihael
odh. Trbiž 8. — osebni vlak 914 Pontafel-Beljak-Sv. Mihael
odh. Trbiž 8.31 brzovlak 102 Pontafel-Beljak-Sv. Mihael
odh. Trbiž 5. — osebni vlak 711 v Ljubljano in na Jesenice zveza Gorico-Trst
odh. Trbiž 4.09 osebni vlak 911 Pontafel-Videm
odh. Trbiž 4.58 brzovlak 907 Pontafel-Videm-Rim.

Ad. Ant. Mlekuš — Bovec
podjetnik.

Loterijske številke.

Trst 17, 9, 27, 20, 72.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

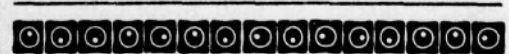
knjigoveznico

v GORICI

ulica della Croce štev. 6

Učenca

iz poštene družine sprejemem za trgovino z mešanim blagom. — Obrniti se je na Rnton Kavnik v Kanalu.

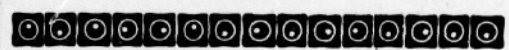

Odlikovani
fotografski atelje

A. JERKIČ,

GORICA, Gosposka ulica štev. 7

priporoča
se svojim cenjenim sorojakom
najtopleje.

Štev. 1314

E

Razglas.

Naznanja se, da

javna dražba

zastavil I. četrtletja, t. j. mesecev

januarja, februarja in marca 1911

začne v

poned., 10. junija 1912,

ter se bo nadaljevala naslednje delavnike in sicer četrte in ponedeljke od 9. ure zjutraj do 1. popoldne.

Dne 12., 15., 19., 22. in 26. junija bodo od 10. do 12. ure popoldne v dražbeni dvorani na ogled sl. občinstvu dragocena zastavila, ki se prodajo na naslednji dražbi.

V Gorici, 25. aprila. 1912.

Od ravnateljstva zastavljalnice.

Lekarnarja A. THIERRY-jev BALZAM.

Edino pristen z zeleno nuno kot varstveno znamko. Postavno zajamčeno.

Vsaka potvoritev, ponarejenje in vsak prekup drugega balzama s prevrtljivimi znamkami se kazensko-sodnijsko zasleduje in strogo kaznuje. — Ta balzam je dobrega učinka pri vseh boleznih na dihalu, pri kašlju, pljuvanju, hripavosti, katarju v žrelu, bolečinah v prsih, boleznih na pljučih, posebno pri influenci, zehodnih boleznih, vnetju jeter in vranice, slabi prebavi, telesnem zaporu. zobe bolu in ustnih boleznih, trganju udov, opeklinah, pri izpuščajih itd. itd. 12½ ali 6½ ali 1 vel. posebna steklenica K 5-60.

Lekarnarja THIERRY - jevo edino pristno **MAZILO IZ VRTNICE**

je zanesljivo zdravilo za rane, ščirjence (ture), poškodbe, vnetja, abscese, odstrani vse nečiste v telo vrinile se reči in stori, da so bolesterne operacije nepotrebne. Zdravi tudi pri zastarelih ranah itd. 2 škalji staneta K 3-60.

Kupi se: Lekarna pri angelju varuhu, Adolf Thierry v Pregradu pri Rogatcu.

Dobi se skoro v vseh lekarnah. Na debelo pa v medicinskih mirodilnicah.

„CENTRALNA POSOJILNICA“

REGISTRIRANA ZADRUGA Z OMEJENO ZAVEZO

v GORICI

obrestuje hranilne vloge po 4½%. Daje članom posojila na vknjižbo po 5½%, na menice po 6%, na mesečno odplačevanje, ki znaša mesečno 2 K za vsakih 100 K. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Zadružni urad je v lastni hiši **Corso Glus. Verdi** št. 32, I. nad. — Uradne ure vsak dan razun nedelj in praznikov od 8. ure zjutraj do 1. popoldne.

ODBOR.

Nova trgovina z železnilno

Pinter & Lenard

Velika zaloga železa, cementa, kuhinjske posode, raznovrstnega orodja za poljedelce, mizarje, kovače i. t. d. sesalke, klosete, peči, štedilnike in vsi v to stroko spadajoči predmeti. Cene zmerno, postrežba solidna, prijazna in domača.

Cenjenemu občinstvu se toplo priporoča

Pinter & Lenard.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in zlatar v Gorici ulica Morelli 12

odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem č. cerkvenim oskrbnikom za vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

Goriška zveza

gospodarskih zadrug in društev v Gorici
registrovana zadruga z omejeno zavezo

posreduje pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji kmetijskih pridelkov.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici, TEKALIŠČE JOS. VERDI ŠT. 32.

Kupujte samo dvokolesa

„ALTENA“, francoske vrste, ki so najtrpežnejši in najboljši bodisi za navadno rabo ali za dirke.

Šivalni stroji Original

VICTORIA so najpraktičnejši za vsako hišo. — Isti služijo za vsakovrstno šivanje in šitkanje (vezenje). Stroj teče brezšumno in je jako trpežen. Puške, samokrese, slamo-reznice in vse v to stroko spadajoče predmete se dobi po tovarniški ceni pri trdki

Kerševani & Čuk,

GORICA — Stolni trg št. 9.

